

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCAE,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA,
CARDINALITIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda in Scholis Medicorum, die Martis vigesima sexta
mensis Martii. Anno Domini M. DCC. LXXI.*

M. LUDOVICO PATHIOT,
Doctore Medico Præsidente.

An Litteratis vita Cœlebs?

I.

ÆVIS cupidinis ignibus nullus mortalium ferius occlusus
non uritur: hic sub leges suas nos cogit omnes;

*Juvenum feroces
Concitat flammæ: Senibusque fessis
Rursus extinctos revocat calores:
Virginum ignoto ferit igne pectus.*

* Autore M. ANT. PETIT, an. 1745.

Cùm jam pubescunt Mares , & in foeminis erumpunt Catamenia , tunc nescio quis ardor labi solet in medullas , & igne furtivo venas populari : tunc veluti furore quodam percussî juvenes , timorem & sæpè pudorem ab æstuante corde pellunt :

*Quid juvenis , magnum cui versat in ossibus ignem
Durus Amor ? Nempè abruptis turbata procellis
Nocte natat cæcâ serus freta , &c.*

Sic sui vix compotes , nihil nisi concubitus dulcesque Veneris voluptates appetunt & quæritant juvenes. Verùm quamvis id à naturâ cunctis animantibus insitum esse clament omnes , cave tamen (si tibi firmâ gaudere valetudine Nestoreosque annos attingere sit animus) cave ne suavissimis , nimiumque , heu ! potentibus tractus illecebris , Veneri , nisi rarò , indulgeas. Ulißen amœnis Syrenum cantibus furdas præbentem aures , carumque insulam quàm citissimè fugientem , tibi inittandum propone : blandam Veneris vocem fac ut non audias , ejusque lenocinia , quantum in te erit , fuge. *Maxima cunctarum victoria , victa voluptas.* Cunctis quidèm , si ultrà modum colatur , nocet Venus : sed iis qui maximam spirituum animalium jacturam nunquàm non patiuntur , quamvis rarissimè culta semper nocet.

I I.

EA est pretiosissimi humorum omnium , feminis nempè , conditio , ut postea quàm in Testibus fuerit à malsâ sanguineâ secretus & ad vesiculas feminales per deferentia vasa veclus , ibique collectus , eandem , quam deseruerat , sanguinis massam rursûs subeat , huic energiam quandam cæterisque partibus robur non mediocre conciliaturus ; ille etenim humor particulis ità tenuibus spirituosisque constat ut spirituum animalium congeriem , ut ità dicam , eum esse arbitrati fuerint perplurimi ; nec immeritò quidem ; cùm Eunuchorum & virorum frequenti venere utentium animi corporisque imbecillitas & torpor , simulque , Venerem pressò pede sequens virium prostratio , opinionem hanc confirment quotidie ; qui igitur spirituum animalium jacturam semper patiuntur maximam , à Venere abstineant necessum est ; quæ etenim eorundem exigua superest quantitas , ea liquorum fibrarumque motum nutritioni perficiendæ roborique conciliando aptum & necessarium , vix ac nè vix quidèm promoveri par est. Indè , totum languescat corpus oportet ;

*Nam tenuant vigiles corpus miserabile curæ.
Adducitque cutem macies , & in aëra succus
Corporis omnis abit ; vox tantùm atque ossa supersunt.*

Cùm autèm res ità se habeat ; quid , cedo , credas huic eventurum , qui

spirituum hanc superstitem copiam rebus venereis impenderet intempestivè ? Nonnè hunc, præmaturam senectutem, dolorum morborumque lliadem, quin & mortem ipsam accersiturum putares ? Nonnè ad horrendum Libitinæ templum præcipiti pede currenti illud Horatianum clamares ?

Sperne voluptates, nocet empti dolore voluptas.

I I I.

NUNC autèm Litteratorum vitæ levem ob oculos tibi ponas adumbrationem, nullus dubito quin eos spirituum immensam jugiter pati jacturam ultrò fatearis ; finge tibi viros, quos torquet semper nunquàm satis laudanda irrequietaque sciendi Cupido, quos asperæ veritatis insignis amor diù nostrūque sollicitos anxiosque tenet. Quot sudores ! Quot vigilæ ! Ut sapientum dicta factaque memoriæ mandare detur : Quot lucubrationes ! Quot curæ ! Ut aliquid novi in medium proferre liceat ; in rebus dubiis qualis sagacitas ! In difficillimis quæ constantia ! In omnibus quale judicium ! Quis labor ! Soli norunt qui durum Sophiæ jugum mollire tentant. Nec tot ac tantas amænis jocorum deliciis lenire curas Litteratis fuit concessum ; hos in licitæ voluptatis usquè gremium sequitur sollicitudo quædam, quæ eos à lepórum fontibus etiam invitos avertat ; accensæ faci, quæ dh̄m lucem fundit, consumitur, haud absimiles Litterati, aliis dh̄m profunt, consumuntur quoque ; ex hâc levissimâ imagine jam vides Litteratos non posse quin spirituum quoquo vitæ tempore magnam amittant copiam. Qui etenim spiritus voluntatis atque imaginationis vi retinentur in cerebro & cerebello, ibi utriusque fibrillas diversimodè agitaturi, ut exindè (proptèr intimum animam inter & Corpus commercium) variæ exurgant mentis operationes, ii ad cæteras delabi partes nequeunt ; his ergò defraudantur eæ partes, quæ aliòquin eorum rore copiosissimo irrigatæ fuissent.

I V.

DUBITAS forsitan ? Litteratos inter & indoctos instituta comparatio omnem dubitandi locum tollit. Hos aspice, qui procùl à Musis Sophiæque sacris vitam degunt tranquillam ; qualis in toto Corpore nitor ! Quale robur ! Quàm vividè scintillant oculi ! Quàm suaviter rubent genæ ! Frons illis serena semper nullisque unquàm exasperata rugis & ad senectutem usquè in eorum facie flos juvenilis emicat. Nunc ad Litteratos te converte ; in ipso-met juventutis æstu, pallor genas occupat ; languent oculi ; asperam frontem turpant sulci plurimi ; totum corpus tenet macies ; illis quàm debiles lacerti ! Quàm invalidum pectus ! Undenàm ? Nisi quòd spiritibus orbari liquores tardo feruntur pede, nec solidis certam firmitatem certumque robur largiri valeant ; hinc antè tempus atra mortique pro-

xima senectus ingruit. Hæc omnia præcavere incommoda studebant Græci, pariter Ægyptiique veteres Sophi, qui cœlibem idèd ducebant vitam; Gallorum quoque nostrorum Annales evolve, Druidis toto orbe doctrinâ suâ celebratissimis, suis è Collegiis matrimonio junctos arcere solemne fuisse videbis. Audi Sophoclem à quodam interrogatum uteretur nè rebus Venereis, *Dii meliora*, inquit, *libenter verò isthinc sicût à domino agresti ac furioso profugi*. Fallor, aut allata mōx rationum momenta, totque populorum & sapientum consensus unanimis, Litteratos vivere Cœlibes debere invictè probant.

V.

AT dicet aliquis, hæc omnia quæ de Litteratorum vitâ memorasti, nativum calorem adaugendo, æstûs Venerei concitant flammæ, & eos ad voluptatem pronos magis reddunt; hoc etiam si fateamur, nostra exindè corruebat opinio? Minimè gentium. Ea namque si morbi producunt causam, remedium simul præbent; otium etenim fugant & animum veritatis contemplationi defixum tenent;

Otia si tollas, periere cupidinis arcus. . .

Cedit amor rebus; res age; tutus eris.

Poëtæ rebus in istis expertissimi effatum tibi sit oraculi instar ex sacrâ Tripode afflati. At inquires, si Litterati Cœlibes vivunt, Reipublicæ bono neutiquam consulunt, quos etenim ei debent cives nè generare quidem tentant. Natales fateor concedunt nullis, sed omnium utilitati totis allaborant viribus; filios non generant sed ab aliis generatos à vitiorum sordibus, morborumque contagio servant immunes;

Nec minor est virtus quàm quærere, parva tueri;

Casus inest illi, hic erit artis opus.

Ergò Litteratis vita Cœlebs.

Proponerat Parisiis THEOBALDUS NIZON, Sacro - Cæsareus apud Bituricenses, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus,

A. R. S. H. 1771. A SEXTA AD MERIDIEM.